

Sygn. akt I CSK 136/18

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa W. O.

przeciwko K. P.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 października 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił w całości apelację pozwanego K. P. oraz uwzględnił częściowo apelację powoda W. O. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie o ochronę dóbr osobistych powoda naruszonych publikacją zamieszczoną przez pozwanego w biuletynie „M.”. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w pkt I w ten sposób, że nakazał pozwanemu zamieszczenie w biuletynie „M.” oraz w Tygodniku Regionalnym „K.” i na portalu internetowym „[...]pl” oświadczenia o wskazanej w wyroku dokładnej treści, przepraszającego powoda za umieszczenie we wskazanym biuletynie posta K P., w czerwcu 2012 r., artykułu zawierającego nieprawdziwe informacje, które mogły u mieszkańców powiatu [...] wywołać wrażenie, że powód jest osobą niegodną szacunku oraz działającą w sposób sprzeczny z prawem. Podstawą prawną rozstrzygnięcia były art. 23 i 24 k.c., a zarzuty pozwanego odnośnie do niespełnienia przesłanek ochrony dóbr osobistych powoda uznane zostały za bezpodstawne.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów postępowania, tj. art. 217 § 1 w związku z art. 227 k.p.c., przez pominięcie wniosków dowodowych; art. 235 § 1 w związku z art. 271 k.p.c. przez bezpodstawne oddalenie wniosków dowodowych; art. 11 w związku z art. 233 § 1 i art. 282 k.p.c. przez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w całości oraz art. 157 § 1¹ k.p.c. przez nieuzasadnione i nieusprawiedliwione odstępianie od utrwalenia przebiegu posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji, zniesienie postępowania w obu instancjach i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak spełnienia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik pozwanego powołał art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., co świadczyłoby, że chodzi o przyjęcie skargi ze względu na jej oczywistą zasadność. Jednakże przesłanki tej oczywistej zasadności nie zostały w ogóle wykazane. We wniosku, który zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. powinien zawierać odrębne od podstaw samej skargi kasacyjnej, uzasadnienie należało dowieść w sposób wskazany w licznych, utrwalonym i wielokrotnie publikowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie, że zaskarżone orzeczenie jest *prima facie* wadliwe, bez potrzeby dokonywania pogłębionych analiz prawnych. W tym celu należało przeprowadzić profesjonalny wywód prawny, a nie poprzestać na lapidarnym stwierdzeniu, że „w sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów postępowania zarówno przed Sądem I instancji, jak również przed Sądem Apelacyjnym”.

Skarżący nie zauważył, że postępowanie ze skargi kasacyjnej ma charakter wyjątkowego środka zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego i nie stanowi trzeciej instancji sądowej. Z tych względów z podstaw kasacyjnych wyłączone zostało podważanie ustalonego stanu faktycznego i ocena dowodów, co z zasady wyłącza powoływanie się w skardze na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. i innych przepisów odnoszących się do postępowania dowodowego (art. 398³ § 3 k.p.c.), a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi w sprawie (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Jedynie w razie wykazania oczywistych naruszeń przepisów postępowania, odnoszących się zwłaszcza do uniemożliwienia stronie obrony swych praw można przyjąć, że sprawa nie została należycie rozpoznana. Tego jednak nie można stwierdzić w przypadku zaskarżonego wyroku, którego uzasadnienie jest staranne i wyczerpujące, a we wniosku skarżącego nie ma żadnego wywodu przekonującego o wadze podnoszonych uchybień procesowych, które mogłyby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienia wniosku nie może z kolei zastąpić dowodzenie słuszności podstaw skargi kasacyjnej, w sytuacji, gdy na tym etapie postępowania nie jest rozpoznawane meritum samej sprawy. Z kolei, przytoczone podstawy kasacyjne odnoszą się w ich uzasadnieniu do dyskusji z poczynionymi ustaleniami faktycznymi, z których skarżący jest niezadowolony, a postulowane wnioski dowodowe zmierzają do swoistego

powtórzenia wszczętych wcześniej postępowań. Trudno także uznać, że zarzucane naruszenie art. 157 § 1¹ k.p.c. ma znaczenie dla istoty rozstrzygnięcia sprawy.

Ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu.